

(Judáš) vzal teda skyvu a hneď vyšiel. A bola noc. Keď vyšiel, riekol Ježiš: Teraz je oslávený Syn človeka

a Boh je oslávený v ňom. A keď je Boh oslávený v ňom, aj Boh oslávi jeho v sebe, a hneď ho oslávi.

Ján 13:30-32

Do miestnosti Poslednej večere sa vraciame v priebehu dramatických udalostí, v čase, keď bol Ježiš zradený Judášom Iškariotským. Áno, po tri a pol rokoch strávených so Synom Božím Ježiš týmto dvanástim mužom hovorí, že jeden z nich sa ho chystá zradiť nepriateľom. Napätie v miestnosti je veľké. Žiaden z učeníkov nevie, koho má Ježiš na mysli – okrem jedného. Kto to môže byť? Následne čítame, že keď Ježiš podával kúsok chleba Judášovi Iškariotskému, do Judáša vstúpil Satan. Na to hovorí Ježiš Judášovi: „Čo sa chystáš urobiť, urob rýchlo.“ (Ján 13:27). Judáš okamžite vstáva a vychádza do noci. Odchádza zradiť Ježiša Krista. Po jeho odchode ostáva Ježiš sám so svojimi jedenástimi priateľmi, jedenástimi zostávajúcimi učeníkmi.

Jeho prvé slová k nim po odchode Judáša sú tieto: „Teraz je oslávený Syn človeka a Boh je oslávený v ňom.“ Zjavne medzi odchodom Judáša a týmto oslávením/zvelebením existuje dôležité spojenie. Pokúsme sme sa toto spojenie vidieť.

No najskôr, čo znamená slovo oslávenie/zvelebenie? Zvelebovať znamená ukázať slávu niekoho, vyjadriť, aká slávna je tá osoba. Tak nejako mal odchod Judáša za následok zvelebenie Syna človeka a oslávenie Boha. (Syn človeka je výraz, ktorým sa Ježiš často sám opisoval.) Prečo Judáš odišiel? Odišiel, aby zradil Syna človeka – Ježiša. Čo bolo následkom tejto zrady? Viedlo to k zatknutiu Ježiša a následne k jeho ukrižovaniu. Zrejme je ťažké vidieť akékoľvek prepojenie medzi týmito hroznými udalosťami a velebením Ježiša Krista. Zrada Ježiša Krista a ukrižovanie dokonalého Božieho Syna patrí medzi najväčšie hriechy – ak nie je rovno najväčším hriechom, ktorého sa kedy človek dopustil. Ukazuje, odkrýva to najhoršie, čo je v človeku. A keď uvažujeme o Ježišovi na kríži, keď si ho predstavíme v stave najväčšej slabosti, zhanobeného a vystaveného potupe – postavu slabosti, človeka hanby – ako na neho ľudia ukazujú prstom a vysmieávajú sa mu vtedy, keď trpí najstrašnejším utrpením, pochopíme, aké poníženie to muselo byť!

Ale práve tam, na tom kríži, Ježiš zjavil svoju slávu. Málokto to však bol schopný vidieť. V skutočnosti to bolo len zopár ľudí. Ale v Markovom evanjeliu sa predsa hovorí o jednej osobe, ktorá videla Ježišovu slávu. Pred krížom stál stotník a o ňom čítame: „Keď videl, ako Ježiš umieral, povedal: Tento človek bol skutočne Syn Boží.“ Ten muž videl v osobe Ježiša Krista zomierajúceho na kríži niečo z jeho slávy.

Ako bol teda Ježiš oslávený pri svojom ukrižovaní? Po prvé, ukrižovanie oslávilo jeho súciti. Aký veľký bol súciti Ježiša Krista, keď bol ochotný zomrieť namiesto hriešnikov, keď bol ochotný trpieť za ľudí, ako sme ty a ja – preto, aby sme mohli byť spasení. Po druhé, ukrižovanie oslávilo jeho trpezlivú poslušnosť. Šiel na kríž poslušný vôli Boha Otca. Mohol odmietnuť. Mohol povolať anjelov Svojho Otca, aby ho oslobodili. Ale on to neurobil. On šiel na kríž a na smrť ako jahňa – bez toho, aby otvoril ústa a protestoval. Áno, krížom bola oslávená Ježišova trpezlivá poslušnosť. Po tretie, ukrižovanie Ježiša Krista oslávilo jeho moc. Ale toto pre ľudské oko nemohlo byť viditeľné; bolo to viditeľné len očami viery. Pre ľudské oko bol Ježiš len obrazom slabosti. No v skutočnosti tam, na tom kríži niesol Ježiš hriechy sveta a vyhral veľké víťazstvo nad satanom. Táto moc sa ukázala vo svojej plnosti až pri vzkriesení. No z pohľadu a očami viery bola Ježišova moc oslávená, už keď visel na kríži.

Teda na kríži vidíme, že sa Ježiš oslávil v súcite, v trpezlivej poslušnosti a vo svojej moci. Čítame však aj to, že Boh bol oslávený v ňom. Ako mohol byť Boh oslávený, keď Jeho Syn visel na kríži? Ako mohol kríž priniesť Bohu slávu? Mnohými rôznymi spôsobmi. Kríž priniesol slávu Božej múdrosti. Ako môže byť Boh spravodlivý a nepotrebať človeka na večnosť za jeho hriechy? Odpoveď nájdeme v smrti náhradníka. Ježiš zomrel namiesto hriešnikov – tento úžasný plán spásy oslávil Božiu múdrosť.

Kríž tiež zvelebil Božiu vernosť. Boh pred stovkami rokov zaslúbil, že pošle Spasiteľa. Dodržal svoj sľub? Áno, v osobe svojho Syna.

Kríž oslavuje Božiu vernosť. Kríž tiež oslavuje Božiu lásku. Skutočnosť, že Boh nechal svojho jediného Syna zomrieť na kríži za hriešnikov ako my, ktorí si zasluhujú odsúdenie, je veľkolepým prejavom jeho lásky. Takže Judáš, keď vychádzal z tej miestnosti, nemal ani poňatia o tom, že jeho strašná zrada v skutočnosti vyústi do nádhernej manifestácie slávy Boha Otca a jeho Syna Ježiša Krista.

Aby sme si to zopakovali: slávu Syna vidieť v jeho súcite, trpezlivej poslušnosti a v jeho moci. Sláva Otca je viditeľná v jeho múdrosti, vernosti a láske. Otcovho sláva a sláva jeho Syna bola zjavená – manifestovaná. No tiež je pravdou, že Syn oslávil Otca a Otec oslávil Syna. Pre ľudské oko bol kríž len krížom slabosti a hanby. No očami viery bol kríž viac ako to; bol krížom slávy.

A čo znamená kríž pre teba, milý priateľu? Pozeráš sa na kríž ako na Božiu odpoveď na problém s tvojimi hriechmi? Pozeráš sa na kríž ako na Boží spôsob, ako ťa chce priviesť k sebe? Prišiel si už k tomuto krížu, aby si Boha prosil o odpustenie všetkých svojich hriechov? Ak si už prišiel a našiel odpustenie a pokoj s Bohom, potom rozumieš aj slovám apoštola Pavla: „Nechcem sa ničím chváliť – okrem kríža nášho Pána Ježiša Krista.“ Je pre teba kríž oslavou? Zmenil sa tvoj život vďaka Kristovej smrti na kríži? Ak nie, rozmýšľaj viac o význame Kalvárie a uver v Ježiša Krista.